

6.5.2011

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende 1278/2010 af D.M., italiensk statsborger, om fornyelse af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og Italiens påståede overtrædelse af direktiv 1999/70/EF**

Andragende 1302/2010 af M.R., italiensk statsborger, om fornyelse af midlertidige arbejdskontrakter og Italiens formodede overtrædelse af direktiv 1999/70/EF

Andragende 1525/2010 af Valeria Pizzati, italiensk statsborger, om fornyelse af midlertidige arbejdskontrakter og Italiens påståede krænkelse af direktiv 1999/70/EF

1. Sammendrag

Andragende 1278/2010

Andrageren hævder, at de italienske myndigheder ikke gennemfører direktiv 1999/70/EF om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse korrekt. Direktivet er indarbejdet i den nationale lovgivning ved lovdekret 368/01.

Navnlig er han af den opfattelse, at den gentagne fornyelse af tidsbegrænsede kontrakter udgør en overtrædelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Andragende 1302/2010

Andrageren klager over, at de italienske myndigheder med den rammeaftale om tidsbegrænset arbejde, som ved lovdekret 368/01 er gennemført i den nationale lovgivning, efter hendes opfattelse overtræder direktiv 1999/70/EF. Særligt hævder andrageren, at den gentagne fornyelse af kontrakter om midlertidigt arbejde udgør en overtrædelse af EU's charter om

grundlæggende rettigheder.

Andragende 1525/2010

Andrageren klager over, at de italienske myndigheder med rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, som ved lovdekret 368/01 er indarbejdet i den nationale lovgivning, efter hendes opfattelse overtræder direktiv 1999/70/EF. Særligt hævder andrageren, at den gentagne fornyelse af kontrakter om midlertidigt arbejde udgør en overtrædelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 7. februar 2011). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 8. februar 2011). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 18. marts 2011). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 6. maj 2011.

"Andragenderne

I andragende 1278/2010 oplyser andrageren, at han har lidt skade som følge af manglende gennemførelse i praksis af beskyttelsen mod misbrug af gentagne fornyelser af midlertidige ansættelseskontrakter. Ifølge andrageren overholder italienske skoler ikke artikel 5, stk. 4, litra a, i lovdekret 368/01, som fastsætter, at en eller flere kontrakter med en løbetid på over tre år skal betragtes som tidsbegrænsede kontrakter.

Andrageren klager over, at han i september 2010 blev afskediget uden opsigelse af det italienske ministerium for uddannelse, universiteter og forskning gennem Catanias regionale uddannelseskantor efter 11 midlertidige ansættelseskontrakter i rad siden 2004 som administrativ assistent. Andrageren hævder også, at den italienske stat ikke lever op til kravet om effektiv beskyttelse, idet han beretter, at arbejdsretterne kun tilkender erstatning, men ikke omdannelse til en tidsbegrænset kontrakt.

Andrageren henviser også til en skriftlig forespørgsel fra medlem af Europa-Parlamentet Rita Borsellino til Kommissionen og til kommissær Andors svar.

I andragende 1302/2010 oplyser andrageren, at hun har lidt skade som følge af manglende gennemførelse i praksis af beskyttelsen mod misbrug i form af gentagne fornyelser af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. Andrageren påstår, at hun i september 2010 blev afskediget uden opsigelse efter syv tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i rad siden 2004 som administrativ assistent. Andrageren klager også over den italienske stats indsats med hensyn til effektiv beskyttelse, idet hun beretter, at arbejdsretterne kun tilkender erstatning, men ikke omdannelse til en tidsbegrænset kontrakt. Andrageren mener, at tilkendelsen af erstatning er ineffektiv og utilstrækkelig.

I andragende 1525/2010 oplyser andrageren, at hun har lidt skade som følge af manglende gennemførelse i praksis af beskyttelsen mod misbrug i form af gentagne fornyelser af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. Andrageren klager over, at hun har været ansat med en serie på 9 tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, idet den 10. kontrakt stadig er gældende indtil juni 2011. Andrageren mener, at dette udgør en manglende overholdelse af rammeaftalen, som er vedlagt direktiv 1999/70/EF. Andrageren hævder at have lidt skade som følge af dette.

Andrageren klager også over, at arbejdsretterne ikke yder tilstrækkelig beskyttelse, da de kun tilkender erstatning, hvilket gør de sanktioner, der anvendes i praksis, mindre effektive og hensigtsmæssige.

Kommissionens bemærkninger til andragenderne

Medlem af Europa-Parlamentet Rita Borsellino har i forespørgsel til skriftlig besvarelse E-2354/10 taget spørgsmålet om teknisk-administrativt personale i offentlige skoler på successive midlertidige ansættelseskontrakter over en årrække op. I spørgsmålet henviser hun til EF-Domstolens afgørelse i sag C-212/04 Adeneler, som fastslog, at fællesskabslovgivningen kun forbød på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der ansås for successive, hvis de blev indgået inden for 20 dage efter hinanden.

Italien har gennemført direktiv 1999/70/EF ved lovdekret nr. 368 af 6. september 2001 (som ændret). Artikel 4 i denne lov specificerer, at en tidsbegrænset ansættelseskontrakt kun kan forlænges en gang, og at den samlede løbetid ikke må overstige tre år. I artikel 5 er der fastsat bestemmelser for ændring af midlertidige ansættelseskontrakter til tidsbegrænsede kontrakter inden for 10 dage efter udløbet af en kontrakt af op til seks måneders varighed eller 20 dage efter udløbet af en kontrakt af mere end seks måneders varighed. Desuden fastsættes det i artikel 5, stk. 4, litra a, at medmindre andet er fastsat i kollektive aftaler, skal et ansættelsesforhold mellem samme arbejdsgiver og samme arbejdstager, der er et resultat af successive tidsbegrænsede ansættelseskontrakter om udførelse af ækvivalente opgaver, og som har overskredet i alt 36 måneder inklusive forlængelser og fornyelser, fremover betragtes som en tidsbegrænset kontrakt, uanset afbrydelsesperioder mellem den ene kontrakt og den næste.

Kommissionen satte sig i april 2010 i forbindelse med de italienske myndigheder for at få afklaret, om Italiens anvendelse af successive tidsbegrænsede ansættelseskontrakter for teknisk-administrativt personale i statslige skoler var i overensstemmelse med denne italienske gennemførelseslovgivning.

I juli 2010 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at den italienske lovgivning, der gælder for undervisningssektoren, er en særlig kategori (navnlige artikel 4, stk. 1, i lov nr. 124/99 og artikel 1, stk. 1, litra a, i ministerielt dekret nr. 430/00), som giver mulighed for ikke at betragte den første tidsbegrænsede kontrakt som grundlæggende, som det er fastsat generelt i de interne regler for alle andre tidsbegrænsede ansættelsesforhold, og for at forny kontrakter uafhængigt af, at der foreligger varige behov på lang sigt, og som ikke indeholder nogen bestemmelser om tidsbegrænsede kontraktens eller ansættelsesforholdets maksimale varighed, om antallet af fornyelser af disse eller under normale omstændigheder om en periode mellem fornyelser eller, for så vidt angår midlertidige årlige undervisningsstillinger,

svarende til sommerferierne, hvor undervisningsaktiviteterne er indstillet eller stærkt reduceret.

De italienske myndigheder erklærede endvidere, at spørgsmålet om kontraktfornyelse for skolepersonale hører under undervisningsministeriet, og at ansættelsesforhold under en offentlig myndighed hører under departementet for offentlig forvaltning. Arbejdsministeriet udtalte dog, at i forbindelse med artikel 36, stk. 1 og 2, i lovdekret nr. 165/2001 (konsolideret lov om offentligt ansatte), anvender de offentlige myndigheder udelukkende tidsbegrænsede kontrakter til at dække deres normale behov, men de kan anvende fleksible kontraktformer til at rekruttere og ansætte personale til at dække midlertidige og usædvanlige behov, som fastsat i civilretten og lovgivningen om ansættelsesforhold i virksomheder (f.eks. midlertidige kontrakter og uddannelses- og arbejdskontrakter) i henhold til de gældende rekrutteringsprocedurer.

De påpegede, at artikel 36, stk. 5, fastslår, at overtrædelse af bindende bestemmelser for offentlige myndigheders rekruttering eller ansættelse af arbejdstagere under ingen omstændigheder må føre til, at der etableres tidsbegrænsede ansættelsesforhold med disse offentlige myndigheder, uden at dette berører et eventuelt ansvar eller sanktioner. Den pågældende arbejdstager har ret til erstatning for skade, der er opstået som følge af at have arbejdet under overtrædelse af bindende bestemmelser. Det er imidlertid ikke klart, om disse bindende bestemmelser inkluderer foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter som krævet i artikel 5 i rammeaftalen.

De italienske myndigheder understregede, at specifikt med hensyn til omdannelsen af et tidsbegrænset ansættelsesforhold til et tidsubegrænset ansættelsesforhold, når de i loven fastsatte tidsbegrænsninger overskrides, tilføjede lovdekret nr. 78/2009, konverteret til lov nr. 102/2009, et nyt stk. 5, litra a, til artikel 36 i forbindelse med ansættelse i den offentlige sektor, hvorefter bestemmelserne i artikel 5 (stk. 4, litra c, d og e) i lovdekret nr. 368/2001 udelukkende gælder for personale, som er rekrutteret i henhold til procedurerne i artikel 35, stk. 1, litra b, i den konsoliderede lov om den offentlige sektor, dvs. rekruttering til stillinger, som kun kræver en afsluttet obligatorisk skolegang, med undtagelse af eventuelle yderligere krav til specifikke opgaver.

Dette betyder, at i henhold til ovennævnte lovgivning gælder sanktionerne vedrørende omdannelse af et tidsbegrænset ansættelsesforhold til et tidsubegrænset efter italiensk lov ikke for ansættelsesforhold for teknisk personale på skoler, eftersom sådant personale ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 35, stk. 1, litra b, i lovdekret nr. 165/2001. Ifølge de italienske myndigheder er denne undtagelse ikke diskriminerende, da den ikke gælder for en specifik kategori af arbejdstagere, men for hele den offentlige sektor.

Direktivet kræver ikke, at ansættelse på grundlag af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter efter en vis periode skal konverteres til permanent ansættelse. Det kræver derimod, at der skal træffes foranstaltninger for at hindre misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. Domstolen udtalte i C-212/02 Adeneler og C-53/04 Marrosu, at omdannelse af en midlertidig kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt ikke er den eneste foranstaltning, der kan hindre misbrug, og det er heller ikke et uundgåeligt resultat af direktivet for den offentlige sektor. Alternative effektive foranstaltninger med henblik på at forhindre og, hvor det er relevant, straffe misbrug af flere på hinanden følgende

tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som træder i stedet for en sådan omdannelse, kan også opfylde direktivets krav.

Disse andragender rejser igen anklager om misbrug af successive tidsbegrænsede ansættelseskontrakter for teknisk-administrativt personale i statslige skoler, et spørgsmål, som allerede er blevet undersøgt af Kommissionen, og som de italienske myndigheder er blevet adspurgt om. Svaret fra de italienske myndigheder viser, at der ikke findes foranstaltninger til at forhindre misbrug af sådanne tidsbegrænsede ansættelseskontrakter. Der findes tilsyneladende heller ikke nogen bredere lovgivning, som kunne bruges til at forhindre misbrug. Dette konkluderes på grundlag af korrespondancen, hvor de italienske myndigheder blot informerer Kommissionen om, at de sædvanlige foranstaltninger til at forhindre misbrug ikke gælder for denne kategori af ansatte i den offentlige sektor.

Eftersom der ikke findes nogen undtagelse for den pågældende kategori af offentligt ansatte¹, gælder bestemmelse nr. 5 i rammeaftalen for ansættelse af teknisk-administrativt personale på statslige skoler. Eftersom de italienske myndigheder ikke har givet oplysninger om, hvilke foranstaltninger der måtte være indført for at hindre misbrug af successive midlertidige ansættelseskontrakter for teknisk-administrativt personale i statslige skoler, kan Kommissionen kun slutte, at der ikke findes effektive foranstaltninger.

Konklusion

Kommissionen mener, at andragernes påstande med hensyn til Italiens praksis med at ansætte teknisk-administrativt personale på successive tidsbegrænsede ansættelseskontrakter er velbegrundede, da der tilsyneladende ikke findes foranstaltninger til at hindre misbrug af en sådan praksis, hvilket ikke er i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Kommissionen har indledt de nødvendige skridt for at anmode Italien om at overholde EU-lovgivningen."

---

¹ Se pkt. 28-30 i sag C-307/05, Yolanda Del Cerro Alonso v. Osakidetza-Servicio Vasco de Salud, EF-Domstolens beretning 2007, s. I-07109.